

je dokazal Wolfu tudi, da ni mož-beseda. Obljubil je Wolf odložiti mandat, ako sprejme Nemci binkoštni program. Čeravno so to storili, vendar še ima Wolf mandat.

Svetovna razstava se je otvorila dne 14. aprila v Parizu. To je v Parizu že četrta enaka razstava. Tudi Avstrija se udeležuje letošnje pariške razstave. Žal, da vlada sedaj na Francoskem židovsko Waldek-Rusojevo ministerstvo, ki bo gotovo skrbelo za to, da dobi največ dobička od razstave židovstvo.

Nova rusinska gimnazija. Po dolgoletnem moledovanju se je zastopnikom rusinskega naroda vendar-le posrečilo izposlovati pri vladi neko drobtino. Kakor namreč poroča »Gazeta Lwowska«, je odredil naučni minister Hartel, da se s pričetkom šolskega leta 1900/1901 opusté sedaj na gimnaziji v Kolomeji obstoječe rusinske vspretnice ter se ustanovi samostojna rusinska gimnazija z rusinskim učnim jezikom. Ta pridobitev sicer ni kdo ve kolika, vendar bo pa narodu s tem znatno ustrezno. Slovenci pa še nismo tako daleč, da bi imeli samostojno slovensko gimnazijo.

Ruski car in nemški cesar se po poročilu berlinskega »Localanzeiger-ja« snideta kmalu po odhodu avstrijskega cesarja iz Berlina in sicer v Danskem povodom krsta ruske križarke »Nowik« in nemške križarke »C«. Sestanek je baje določen na konec maja ali začetek junija. Ako se ta vest uresniči, je gotovo, da bo pri tej priliki govor tudi o obisku našega cesarja in nekaterih dogovorih mej njim in nemškim cesarjem. Italija se boji, da se naredi nova trozveža iz Avstrije, Rusije in Nemčije.

Vojska v Južni Afriki. Nič novih vestij ni prišlo čez praznike iz Afrike. Kadar zaostanejo poročila, je znamenje, da se vršijo kake večje bitke ali važni dogodki. Tako se tudi sedaj pričakuje raznih novic iz bojišča.

Gospodarske stvari.

Zavarovalna zadruga.

V kratkem času ustanovila se bo zadruga, katera bo imela edini namen zavarovanje h kmetijstvu pripadajočih, se s kmetijstvom bavečih ljudi za slučaj onemoglosti za delo in zaslužek, dalje zavarovanje domače hasnjive živine zoper bolezni in nezgode, in slednjič zavarovanje poljskih pridelkov zoper škodo po toči.

Da bode ta zadruga velikega socialnega pomena, in da bode pripomogla, da se ogne kmečko ljudstvo ubožtvu in poginu, ni mi treba posebej naglašati.

Zadruga bo pa tudi gotovo lahko prospevala, saj bodejo letni prispevki tako nizki, da bo omogočeno pristopiti vsakemu, kateri bo hotel. Ako povem, da znaša zavarovalnina pri zavarovanju ljudi na leto 1 oziroma 2 kroni za osebo, in da znaša oskrbnina za slučaj, da postane zavarovanec nezmožen za delo, 300 kron na leto, je pač lahko umeti, da je to velikega pomena za kmečke ljudi, in da je omogočeno vsakemu, da pristopi kot ud k tej zadrugi.

Pri zavarovanju živine bo znašala premija 1% na leto, to je, od zavarovane vrednosti živine 100 kron, znašala bo zavarovalnina 1 krono.

In za zavarovanje poljskih pridelkov pa bo po kakovosti blaga znašala zavarovalnina od 1 do 4 kron za 100 kron vrednosti.

Da bo pa ta zavarovalna zadruga omogočena, potreba je, da pristopi veliko udov, kajti z malim številom udov ni mogoče, da so letni prispevki tako nizki.

Da se o tej zadrugi vse natančneje pogovori in določi, da se pravila zadruge prečitajo in odobrijo oziroma popravijo, je neobhodno potrebno, da se snidejo možje iz vseh krajev naše širne domovine na shod, kateri naj bi bil ob enem osnovalni shod zadruge.

V ta namen se vabijo vsi kmetovalci in prijatelji ter pospešitelji kmetijstva iz vseh krajev širne naše domovine na osnovalni shod, kateri naj bi bil ob enem osnovalni shod zadruge in kateri se vrši v »Narodnem domu« v Celju dne 26. aprila t. l. dopoldne ob 10 uri.

Ker je zavarovalna zadruga velikega, epohalnega pomena za kmetijsko ljudstvo, pričakuje se mnogobrojna udeležba kmetovalcev in prijateljev kmetijstva. Nobena kmetijska zadruga in nobeno kmetijsko društvo ter nobena občina naj bi ne izostala, da ne bi odposlala svojega zastopnika, saj se gre le za korist in blagor kmečkega ljudstva.

Vsi gospodje, kateri se želijo po zborovanju vdeležiti skupnega obeda, kateri pa je vsakemu po volji prost, naj blagovolijo to na dopisnici naznaniti podpisanimu vsaj do 22. aprila, da se zamore vse potrebno preskrbeti.

Na delo torej rojaki, saj se gre pomagati našemu kmetu do blagostanja in ga rešiti ubožstva.

Ivan Kač v Žalcu.

Dopisi.

Biš. (Shod.) Veličastno in sijajno, kakor doslej nikjer, vršil se je na Velikonočni ponedeljek v Bišu shod »kat. polit. društva« za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. Vreme je bilo ugodno, udeležba ogromna, red uzoren in vse to je menda uplivalo ne malo na govornike, da so se takorekoč skušali drug drugega prekositi v svojih govorih.

Prvi nastopi prečastni ter mnogozaslужni državni poslanec dr. Lavoslav Gregorec. Z njemu lastno vmeno in spretnostjo na drobno razklada svoje delovanje v državnem zboru, srčno obžaluje, da je bilo le brezuspešno zaradi skrajno žalostnih razmer, ki vladajo v državni zbornici. Omenja načrta za jezikovne naredbe, katerega je izdelal sam. Ta načrt postave bi bil tak, kakoršnega imajo češki Nemci. Nemci na Češkem zahtevajo, naj se praška namestnija razdeli, to terjamo tudi Slovenci na Štajarskem. Deželni šolski svet štajarski naj se razdeli, kakor je razdeljen na Češkem; porotne sestave naj se pravično vrše; nobena šola v mešanih krajih naj ne sprejme otroka, ki učnega jezika ne razume; naj se štajarska kmetijska družba razdeli v nemško in slovensko; naj se ustanovijo kmetijske, obrtniške in meščanske šole po Spodnjem Štajarju; naj se ustanovi slovensko nadsodišče v Ljubljani; Slovenci morajo imeti svojega ministra-rojaka. To so glavne točke jezikovnega načrta, ki ga je izdelal naš poslanec. Volici so svojemu držav. poslancu burno pritrdjevali in izrekli svoje zaupanje.

Drugi govornik blagorodni gospod dež. poslanec dr. Fr. Jurtela izborni reši svojo nalogo. Naznanja in opravičuje izstop slovenskih poslancev. Dobro in trezno smo si premislili, predno smo se odločili izstopiti. Poljedelstvo je treba izboljšati, k temu je treba šol, Nemci jih imajo, nam jih nočejo dati. Kmetijska družba štajarska je za Nemce. Slovenci jo morajo le plačevati. Šol imajo nemški Štajarci obilo, mi pa nobene: nijedne gimnazije, Nemci 6; nijedne realke, Nemci 3; Nemci imajo 19 meščanskih šol, Slovenci nobene, skratka: Nemci nas prezirajo, zatirajo, nas hočejo narodno in gospodarsko ugonobiti in slovenski poslanci niti življenja niso varni v Gradcu; zato ne moremo več v Gradcu! Proč od Gradca!

Vsled tega se sprejme nasledna resolucija: Na shodu »kat. političnega društva« za okraj Sv. Lenart v Slov. gor., vršečem se v Bišu, na stotine zbrani slovenski kmetje popolnoma odobravaljo izstop naših dež. poslancev iz deželnega zbora v Gradcu, kjer jih Nemci le prezirajo in žalijo, kjer je vsaka slovenska prošnja in želja le bob v steno, kjer so gluhi in slepi za slovenske potrebe Spodnjega Štajarja ter izjavljajo, da bi bila nadaljna navzočnost naših poslancev v Gradcu brezuspešna in zoper čast sloven-

skega naroda; zato odločno kličejo: »Proč od Gradca!« Nepopisno navdušenje se je razlegalo daleč na okrog in klicev: proč, le proč od Gradca ni bilo ne konca ne kraja. Potihnili so še-le glasovi, ko je predsednik začel brati drugo resolucijo:

»Na shodu kat. polit. društva za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. vršečem se v Bišu dne 16. aprila t. l., na stotine zbrani slovenski kmetje pozivljajo svoje deželne poslance, naj se odločno z nami potegujejo za samostalnost in samoupravo slovenskega Štajarja, za razdelitev dež. šolskega sveta, za izločitev Spod. Štajarja izpod graškega nadsodišča ter za ustanovitev nadsodišča v Ljubljani za slovenske pokrajine, za razdelitev kmetijske družbe in za ustanovitev narodnih skupin v deželnem zboru.« To bi moral slišati ptujski pek Ornik in mariborski Francelj kako strastno, kako burno so pritrdjevali volici tej opravičeni zahtevi, potem bi ta dva možicla drugače govorila!

Vihar je polegel še-le, ko je nastopil tretji govornik, benediški kaplan, ki je s svojim gromovitim glasom ganil in prepričal slehernega, da ste Slovencem najdražji dve reči: vera in beseda materna. Zlasti natančneje je razpravljaj dolžnost ljubiti materni jezik, svoj narod. Izborni je pokazal, kaka grdoba in gnjusoba je nemškutar, ker zaničuje materni jezik, ki je dar božji, ki je imeniten in svet, ki je draga svetinja ljubeče matere; ki je blagoglasen, ravnopraven z drugimi jeziki v Avstriji. Srečno je dokazal, da mora sleherni Slovenec ljubezen do materinega jezika kazati v djanju, t. j., da mora govoriti, pisati le slovenski; terjati od vseh oblasti le slovenske tiskovine, slovenske dopise; da mora vsakdo imeti le slovenske napise na svoji hiši, da mora slovenski župan slovenski uradovati, Slovenec le pri Slovencu kupovati itd. Vmes se je vršil marsikateri šaljivi dogodek. Omenjamo le enega: »Gospod«, zakliče nek kmet, »tukaj imamo enega nemškutarja!« »Sem z njim,« pravi govornik, »hočemo ga poboljšati.« In tu mu je govornik natanko razložil, kaj je njega dolžnost, tako da je osramočen pobesil glavo.

Nek visokošolec, sin tistega mariborskega krojača, katerega slovenska duhovščina najbolj zalaga z denarjem, se je tudi kot nemškutar začel repenčiti, a se mu je silno slabo nagodilo. Ko je govornik dokončal, bilo je navdušenje nepopisno.

Zatem se je vršil razgovor o kmetijskih zadrukah, katerih namen in pomen je zbranim kmetom na kratko razjasnil gosp. podpredsednik. Sklenilo se je, naprositi učitelja g. Kača in g. Jelovskega, da prideta ob prvi priložnosti v Biš, kjer bi posebno uspevala mlekarška zadruga.

Prav slovesno je sklenil predsednik veličastni shod v slavnem, narodnem Bišu, spominjajoč se sv. Očeta in presv. cesarja, katerima so zagromeli siloviti »živio« klici. Taki shodi naj bi se prirejali večkrat in kmalu bo naše nemškutarje pri Sv. Trojici in Sv. Lenartu — slana vzela!

Zreče. Pri strelbi se je na Veliko soboto popoldne raztreščil topič. Jedna treska je v kost na desnem licu zadela strelca Mihaela Krančana, 43 let starega in oženega viničarja, moža pridnega, delavnega, spoštovanega. Revez je padel in žalibog — obležal mrtev. Topič je bil še nov, kupljen v mes. avgustu 1898. Dotična tvrdka ga je poslala po železnici, in kar je prišlo, to se je vzelo in rabilo. Predmet je »zoper točo nova iznajdba«, ki ne potrebuje nabijanja, ampak smodnik se samo v posodo nasiplje, »pa je«. Kolikor po črepinjah sklepa, bil je topič baje slabo zlit. Bodi ob tej nesreči pristavljena skromna opomba: Oblastva zahtevajo, da se sme streljati le s topiči, če imajo na sebi znamko, katera priča, da so bili uradno preskušani in da so torej za strelbo varni. Pa v tem obziru bi bilo želeto in pričakovati, naj bi se tudi uradno skrbelo za to, da bodo prodajalci smeli prodajati

samo take topiče, ki so bili uradno pregledani. Kupec, kadar topič dobi pripisan po železnici, pač ne more več lahko skrbeti za uradno odobravanje. Zatorej za kupovalce topičev bodi nauk: Kadar naročate topič, prodajalcu ob enem naznani, da za topiče uradno še ne pregledane ne marate. Toda najbolje bi bilo, ako bi prodajalci ne smeli sploh prodajati topičev oblastveno še ne odobrenih. — Ponesrečenca smo v pone-deljku po večernicah, pri katerih smo zanj opravili tudi križev pot in poslušali pridigo, spremili do hladnega groba. In pač v župniji ne boš našel hiše, katera bi ne bila poslala svojih zastopnikov, da blagemu pokojniku posodijo zadnjo pot. Svetila mu večna luč!

Iz Kanže pri Ptui. (Slovenski v časi znajo!) Mestni očetje Ornik, Blanke, Sadnik, Kasimir, Selinšek, Kaiser, Strohmayr, Kolenc, Kratzer itd. trdijo, da slovenski ni treba znati v Ptui! Ne vem, kaj bi ti gos-podje napravili s svojimi prodajalnici, ko bi ne prihajali v mesto slovenski odjemalci, slovenski kupci! Slabo bi se njim vsem go-dilo! Vsak teh gospodov v svoji prodajalnici tudi slovenski zna in govori! Nobenemu ne pride na um, napraviti pri vratih napis, da je vstop za Slovence sploh prepovedan, kakor ga nosi »Gastwirtschaft für Deutsche«. Še več! Gospodje trgovci in mestni očetje so pred velikonočnimi prazniki celo slovenski pisati znali, ko so blago slovenskim okolišča-nom ponujali! Čudili smo se gospodu županu in peku Orniku, tiskarju Blanke, da sta se s slovenskimi povabili kupcem priporočala. V Gradcu pa gosp. Ornik iz deželne zbornice zbeži pred slovensko interpelacijo! G. Blanke tu v Ptui izdaja Slovincem strupeno sovražni list »Pettauer Zeitung«, v kateri hoče Slo-vane in Slovence kar snesti! Tudi Maks Strasschill, svak Ornikov, ki sicer noče nič slišati o Slovincih, o slovenski šoli, zna sedaj naenkrat slovenski, ko je odprl v Ptui novo žganjarijo ali šnopsarijo! Povsodi so nabita njegova slovenska vabila! Potrebna je res bila v Ptui nova žganjarija; v ulici, v kateri jo je g. Strašil napravil, še dosihdob ni bilo; sicer je skoro že v vsaki ulici! Kako je neki mestni urad utemeljil potrebo za novo Strašilovo šnopsarijo? Naj bi gg. Ornik, Strašil in Blanke to v »Pettauer« naznanili, da dobijo vsi tisti v roke »mušter«, kateri koncesije za gostilno ali žganjetoč ne morejo dobiti, tudi zunaj mesta ne!

Toda, gospodje, kaka je Vaša doslednost? Trdite, da Slovencev ni v Ptui in izven Ptui; priporočate pa njim celo pismeno svoje prodajalnice in blago!

Trdite, da je slovenski jezik za nič, da ga ni treba znati niti v Ptui! Vi pa sami ta jezik govorite in pišete; celo povabila pustite na se v tem jeziku tiskati! Opustite vendar to in napravite pri vaših štacunah napise: »Tu je vstop za Slovence prepovedan!« To nas bode bolj razveselilo, nego vaša slovenska vabila!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnost. Sodni svetnik v Celju gosp. Maks vitez Langer je šel v pokoj in je dobil tem povodom viteški križec Franc-Josipovega reda.

† **Ignacij Orožen.** Dne 13. t. m. je umrl po kratki bolezni mons. Ign. Orožen stolni prošt, zlatomašnik, protonotarij apo-stolski, vitez reda železne krone III. vrste. Dosegel je starost 82 let. Rojen je bil leta 1819 na Laškem. Služboval je v Žalcu, Celju, Mozirju, Sv. Križu pri Slatini in od 24. sept. 1867 v Mariboru. Bil je znan zgodovinar, ki je mnogo pisal kot kronist vzlasti o lavan-tinski vladikovini. Pogreb je bil v nedeljo. Naj počiva v miru!

Razpisane so učiteljske službe do 20. aprila na mestni ljudski šoli v Brežicah,

v Lembahu pri Mariboru s plačo II. plačilnega razreda in v Račjem pri Mariboru v III. plačilnem razredu. Lepa mesta za slovenske učitelje!

Celo Nemci priznavajo, da se v go-spodarskem oziru za Spodnji Štajar premalo zgodi. Sentiljski Egon von Pistor, ki gotovo ni naš prijatelj, v »Tagespost« od zadnje srede sicer nekoliko opravičuje nemško ve-čino ter sramežljivo pravi, da je očitaneje pač nekrivično, da bi se za Spodnji Štajar v go-spodarskem oziru nič ne storilo, a takoj se ohrabri ter zakliče Nemcem v Gradcu: Aber weitaus mehr muss geschehen! Mnogoveč se mora zgoditi za Spodnji Štajar! Da, da, to je res!

Izgubil se je 7. t. m. železničar Ivan Cips iz Studenc pri Mariboru. Nosil je želez-ničarsko delavsko obleko, belo jeger-srajco, postave je bil srednje, star 25 let, pod nosom črne brke.

Abstinenca slovenskih poslancev. Katol. polit. društvo v Konjicah je na cvetno nedeljo sklenilo, 1. da kakor Slovensko društvo v Mariboru popolnoma odobrava abstinenco slovenskih deželnih poslancev in 2. da hoče o tem obvestiti tudi svoje pos-lance. — Zborovanje kat. polit. društva za okraj Sv. Lenart na velikonočni ponedeljek v Bišu se je sijajno obneslo in so zborovalci enoglasno in navdušeno pritrdili abstinenci politiki naših poslancev. Več poročamo o tem zborovanju med dopisi.

Nemška pravica. V Št. Jerneju nad Muto imajo za slovenske otroke nemško šolo. Ker taka šola ne more donášati zaželjenega sadu, prosili so slovenski stariši, naj se slo-venski poučuje. A deželni šolski svet je rekel, da tega ne more pripustiti. Ali deželni šolski svet plačuje šole in učitelje?

Izzivanje jungovskih učiteljev. Neki učitelj-jungovec napada v zadnjem »Učit. Tovarišu« kar vso slovensko štajarsko du-hovščino brez izjeme ter ji odreka vsako zaslugu za narodno probujo v novejšem času. Tako piše jeden izmed onih učiteljev, ki so udje odločno nemškega lernerbunda in ki si ne upajo niti z očmi treniti, kadar jim Hor-vatek pravi: ih bin kein vindišer. List pa, ki dela med slovenskimi stanovi na Šta-jarskem združbo, ni vreden, da bi še nadalje prihajal na Štajarsko! Proč z njim!

Požar je uničil na Veliki četrtek hišo in gospodarsko poslopje Lasbacherjevo na Starigori pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ogenj je zanel mlad fant s žveplenkami, ki so »pokale«. Pri tem ognju je brizgalnica juri-jevskega gasilnega društva prvokrat brizgala po slovenskem povelju. Posestnik je bil za nezatno svoto zavarovan.

Nemški brat. Neki dr. Saalfeld iz Be-rolina je »vandal« velikonočne dni po Spod. Štajarju in »pobožnim« Nemcem pridigoval o nemštvu. Njih aleluja!

Za ruski jezik se vnemajo listi na Nemškem in dokazujejo, da se mora ta jezik podučevati v šolah, ker je njega znanje Nem-cem neobhodno potrebno. Kakšen razložek! Nemci na Češkem in vladni može v Ljub-ljani pa še vedno dobivajo krčne popadke, ko slišijo govoriti o uvedanju ruščine v naše šole.

Na Vestfalsko je šel letos spovedovat Slovence č. g. J. Knific. Pruska vlada mu dela težave.

Iz Laškega trga. Dne 8. t. m. je imela tukajšnja podružnica nemškega šul-ferajna zborovanje. Prišlo je sicer samo 18 ljudi zborovat, vendar je sploh drzno izzi-vanje, da si upajo na slovenski zemlji pri-rejati taka zborovanja. Naj se nikar ne ču-dijo, ako na taka izzivanja odgovarjamo s tesno gospodarsko organizacijo!

Razglasilo. Izvrševaje določila § 58 zakona z dne 25. oktobra l. 1896, drž. zak. št. 220 in člena 38 št. 4 izvršilnega pred-pisa k I. poglavju zadevajočega občno pri-dobnino se razglša, da so pridobninski za-

pisniki obsegajoči pripadnike davčnih družb I. do IV. razreda priredbenih okrajev Maribor mesto in Maribor politični okraj na vpogled davčnim zavezancem, kateri se kot taki legi-timirajo v pisarnici davčnega referata c. kr. okr. glavarstva Maribor, od 14. aprila 1900 naprej v navadnih urah skozi 14 dni raz-grnjeni.

Gospodarji, sadite drevesa! V Ptui je na trgu prodala neka žena v preteklih dveh mesecih za 100 K jabelk. Niso li to lepi denarji? In to bi si lahko prislužila vsaka pošena kmetica, da bi le imela nesti kaj jabelk na trg. Zdaj je čas, da si lahko posadimo drevesa. Le prav globoko in široko skopljite jamo in dobre zemlje nasipljite in drevesce bode gotovo rastlo. Mnogo še je krajev po slovenskem Štajarskem, kjer se šopiri akacija ali trn in druga nepotrebna šara. Ven z njim! Sadje prinaša veselje otrokom in dobro pijačo domačim in tudi marsikaj okroglega pod palec.

Slovenska dekleta in nemška gizda. V ptujski okolici se je v kratkem času vgnjez-dila prav abotna nemška gizda ali lišp. De-kleta in deklice, ki so nosile doslej kaj rade črn baržunast trak, povezan čez čedno po-česane lase, hodijo sedaj z najnovejšo nemško novotarijo. Obroček imajo na glavi, na tem pa stoji z zlatimi črkami: »Gott schütze dich!« Pomen besed je že prav lep, pa kdo bi mi-slil, da bode hotela le jedna slovenska dek-lica nositi na svoji glavi nemški nadpis! To ne sme več biti! Slovenske matere in očetje, imejte skrb za to, da Slovenke ne bodo več nosile nemških nadpisov na svojih glavah! Le ostanimo raje pri slovenskih starih navadah!

Volilni shod. V nedeljo dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne zborovalo bode »Katol. polit. društvo« za kozjanski okraj v prostorih Frana Gučka. K temu zborovanju pride naš poslanec g. J. Žičkar. Razprave na tem zbo-rovanju bodo velepomembne, zato se priča-kuje obilna udeležba.

Katol. slov. polit. in gospodarsko društvo s sedežem v Jarenini priredi v nedeljo dne 29. aprila ob pol 4. uri popoldne v prostorih hiše pok. župnika Fišerja v Ja-renini političen shod, na katerem bosta po-ročala naša poslanca: deželni odbornik Robič in župnik Lendovšek o svojem delovanju, o krivicah, ki se gode Slovincem na Štajarskem ter o naših terjatvah. Prideta gotovo oba. Pridite tudi Slovenci iz Jarenine in sosednih župnij gotovo vsi na ta shod! Velika ude-ležba tega shoda bodi našim nasprotnikom jasen dokaz, da so tudi vsi Slovenci ob meji navdušeni za ločitev slov. Štajarja od Gradca. Zavedni, rodoljubni kmetje, agitujte za obilo udeležbo!

Ormož. Moska podružnica sv. Cirila in Metoda za tukajšnji okraj imela je svoj občni zbor. V načelnštvo so izvoljeni: pred-sednikom g. dr. med. Oroslov Kristan; bla-gajnikom č. gsp. provizor Fran Gartner in tajnikom g. Vekoslav Mikl. Namestniki teh so gg. Anton Haller, Anton Porekar in Jakob Potočnik. Zastopnika k veliki skupščini družbe prideta č. g. Fran Gartner in Fran Gomzi.

Frankolovo. Ukljub slabemu vremenu bilo je še zadostno obiskano zborovanje tu-kajšnjega bralnega društva dne 8. aprila t. l., pri kojem je govoril g. Ivan Bele o sredstvih zoper razne škodljivce in ujme v vinogradih in sadunosnikih. To in prejšnja večkratna enaka predavanja je oskrbel mnogozaslужni ustanovnik in predsednik društva g. Dragotin Zupančič, kojemu je ta dan zadnjikrat na-čeloval, kajti 10. aprila preselil se je zopet v slavni Ptui, od koder je prišel na Franko-lovo približno pred tremi leti. Z njegovim odhodom zgubila je tukajšnja šolska mladina priljubljenega in vrlega nadučitelja in vzgo-jitelja. Naj ga spremlja blagoslov božji!

Utonil je v Št. Pavlu pri Preboldu 68 let stari Janez Vogl. Nesel je v soboto zjutraj jajca in maslo v Trbovlje na prodaj. Ker je bilo zgodaj in še tema, padel je v baronov